

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest Lang Lipót és Schwarz; Haassenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haassenstein és Vogler, (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben Vatzina R. hirdetési irodájában

10. szám.

BRASSO, Szombat, január 23-án.

II-ik évfolyam 1886.

Jó jelek.

Brassó város polgárságának ismét alkalma volt élni legszebb polgári jogával, — a választási joggal.

A múlt évben elhalt megyebizottmányi tagok helyébe új tagokat kellett választani.

Vajjon csoda-e, ha a választások hidegen hagynak itt minket magyarokat? Csoda-e, ha a választások iránt a közönség körében közöny uralkodik s kihalt minden érdeklődés az iránt?

A hol, mint nálunk, politikai mérközések nincsenek s a joggal csak egy párt élhet a másikkal rovására, a hol e párt győzelme bizonyos, mert egyrészt többségben s jól szervezve van, másrészt kisebb s ezenfelül még szervezetlen ellenféllel is áll szemben; a hol, mint nálunk, nem politikai meggyőződés követelménye a választás, hanem nemzetiségi érdeké, a hol a jelölteknek nem politikai elvei, hanem az esik beszámítás alá, jó, megbízható szász, illetve román-e, avagy magyar, illetve magyarbarát: ott a választás nem nevezhető a legszebb polgári jognak, mert azal csak az erősebb, a hatalmasabb él a gyengébbel szemben.

És mégis, dacára a közönynek, nem zárkozhatsz el a kíváncsiságtól, hogy a többség mely irányban gyakorolja eme törvényes jogát. Érdekel annyiban, hogy alkalmunk van meggyőződni, vajjon a testvérmagyarok konokul ragaszkodnak-e eddigi, velünk s az állammal szemben tanúsított maguktartásához. Érdekel megtudni, vajjon végre valahára nem lehet-e remélni, hogy a nemzetiségi gyűlölet, a testvérharc nem fog-e kölesönös tiszteletté, bizalomná s szeretetté fejlődni, — avagy teljesen hiu remény-e az, hogy eljövend annak is a maga ideje, midőn megértve egymást, karöltve s vállvetve fogunk hazánk, megyénk s városunk jólétének emelésére közreműködni.

A választások megadják erre a feleletet. Azokban nyilvánul a nép akarata s az akaratban érzelme.

A tegnapielőtt lefolyt pótválasztás egyrészt megnyugtató lehet reánk nézve. A béke előjelét véljük a mostani belvárosi választásnál észrevenni. Két higgadt gondolkozású, komoly férfiú, a kiknek eddigi — habár rövid — hivatalos működése is tagadhatatlan előnyére volt a városnak, választott meg, a kik felül-

helyezkedvén nemzetiségi elfogultságon, a lakosság tiszteletét s bizalmát már is megnyerték.

A tudat, hogy a magyarság a megyei s városi képviselőben elenyésző csekély számban van, elég szomorú reánk nézve. Vigasztaló azonban viszont az a tudat, hogy — ha nem is közülünk — legalább azok közül választottak képviselők, kik velünk együtt érzik a jelen állapotok tarthatatlanságát, a kik erejükhez képest előmozdítani törekcsenek az egymáshoz való közeledést.

E párt többségre jutása azonos volna a béke helyreállításával. Ezt kívánjuk mi s ezt kívántuk mindig. Ezt engedi remélni a tegnapielőtti választás.

Hiemesch Ferencz városkapitány és Kärtsch Keresztély városi mérnök az új megyebizottmányi tagok. Teljesen hasonló eredmény mutatkozik a megye egy más kerületében is. A megye negyedik kerületében szintén választás lévén, — a mérsékelt, józan gondolkozású Hubbes Péter jegyző választott. Ennek örövendeni elég okunk van.

Van azonban e választásban egy másik, kevésbé örövendetes tünemény. Bolgárszegben szintén folyt a választás egy megüresedett állomásra. Ott tudvalevőleg a román elem a tulnyomó. A politikailag passzív románok, megyei s városi ügyekben ugyan aktív szerepet visznek. Ezek megközelíthetetlenek. Az ő képviselőik nekik soha sem elég magyarelenések. Náluk mindig csak a magyargyűlölet, a tulzó nácionalista szellem az igaz érdem, ők csak ezt jutalmazták. Elég szomorú reakciók nézve.

Megmutatták ezt most is, midőn ismét egyikét azoknak küldték a képviselőbe, ki a román nép tradícióihoz, melyeket eddig első sorban Lengeru János ügyvéd oly fényesen (!) képviselt, hű fog maradni s ezzel bizonyították azt, hogy ők semmi közeledésről tudni nem akarnak.

Ám jó, de hogy kinek lesz ez rovására, a jövő meg fogja mutatni. Megnyeri-e a román nép azt, a mivel bűnös agitátorok biztatják és izgatják, majd meglátják, — de már akkor késő lesz.

A választott, Stinghe János, szolgáljon megbízóinak tiszteletére.

Belföld.

Országgyűlés. A képviselőház 20-án nagyon látogatott ülésén az apróbb költségvetéseket tárgyalta, s az előterjesztés minden pontját változatlanul elfogadta.

Igen felemelő momentuma volt az ülésnek Thaly Kálmán képviselő felszólalása. Szőnyegre kerülve ugyanis a horvát költségvetés s kapcsolatban ezzel azok a kvalifikálhatatlan támadások, melyekkel az ország kormányának képviselője Zágrábban illetetik s a nehézségek ezer neme, melyekkel küzdenie kell, Thaly a képviselőház általános, s meg-megújuló helyeslése között kinyilatkoztatta, hogy gr. Khuen Hédervár bán híven küzd az általa képviselt magyar állameszme mellett, méltányos tehát, hogy a magyar parlament pártkülönbség nélkül emlékezzék meg a nemes bán érdemeiből s azon kijelentésének adjon kifejezést, hogy nehéz harcában az egész magyar nemzet mellett áll. A ház egyhangú lelkesedéssel fogadta Thaly felszólalását.

21-én a belügyi költségvetést tárgyalta a ház, melyet módosítás nélkül elfogadott, utána a pénzügyminiszteri tárczát kezdték meg.

Külföld.

A szerb-bolgár háború.

Szófia, jan. 20. A bolgár kormány elfogadta Németország amaz indítványát, hogy Bukarest tüzesék ki a béke alkudozások színhelyéül.

Bécs, jan. 21. A Pol. Corr. pétervári jelentése szerint Oroszország a hatalmakat Görögország ellen inlézendő hajóhadit tüntetésre készül rábírní s egy-szersmind figyelmeztetni őket, hogy legjobb mód volna — a balkáni államoktól minden ürügyet az ellenségeskedések folytatására nézve elvonni — az, ha a ruméliai kérdést megoldani segítnek a szultán és a porta közt létesítendő egyezmény ratifikálásával.

London, jan. 21. Szerbia és Görögország elutasító válaszára újabb együttes jegyzék, a mely határozottabb lesz az előbbinél, fog következni; s egy-uttal lépések történnek, hogy a kívánt lefegyverezést szükség esetén kioroszakolják.

Szófia, jan. 21. A bolgár kormány a hatalmasságoknál a lefegyverkezésre vonatkozó együttes jegyzékére adott válaszában elismeri, hogy Oroszország nem szűnt meg érdeklődéssel viseltetni a Balkán-államok, különösen Bulgária sorsa iránt és kijelenti, hogy Bulgária kész a lefegyverezésre, mihelyt Szerbia, mely napról-napra fenyegetőbb magatartást tanúsít, határozottan kötelezi magát a lefegyverkezésre, vagy mihelyt a hatalmasságok hajlandók biztosítani a béke művét és kezességet vállalni az iránt, hogy Szerbia nem fogja ismét megtámadni Bulgáriát, mint legutóbb történt.

Bécs, jan. 21. A görög vizekben levő cs. és kir. hajóraj parancsot kapott, hogy további rendelkezésig ott maradjon.

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

Elfelejtett hősök.

II.

A Szerémség azon klaszikus földjén, hol a történelem könyve egy fényes mult nagyszerű emlékeinek romjaiból, mint rettentő pusztítások nyomaiból beszél, miket ismételtén átvonuló barbár hordák okoztak; a zavaros vizü Száva balpartján a most virágzó Kle-nát nevű görög helyiség fekszik, s ezzel szemben, a folyó jobb partján Szabác szerb vár. S ámbár most ismét virágzik a földmívelés, dus erdő-ség borítja jelentékeny részét, hajóépítésre kiváló minőségű fane-meket szolgáltatván, és a szőlő-töke, mit már Probus császár időszámításunk 280. éve körül, ott meghono-sított, sötétzöld lombjával még most is díszíti bérceit; annak emlékei, hogy hajdan itt időnként római csá-szárok székeltek, hogy egy pretoriális prefectus itt fé-nyes udvart tartott, hogy a kereszténység ember-baráti tana egy számos művelt népség között itt any-nyira elterjedett, minek folytán egyik legnagyobb ér-sekség székhelye keletkezvén, s hogy itt konziliumok is tartattak, s hogy végül a földmívelésére, a mocsár-talaj kiszámitására oly művek alkottattak, a minőket nagyszerűségükben tervezni és létrehozni csak a régi római szellem képes vala; mindezek nyomai a felis-merhetlenségig elenyésztek.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Nagy Theodosiusnak a negyedik század vége felé a Hunnok és Góthok fölött aratott győzelme óta azonban ama szerencsétlen tájról a béke áldás egy-szen eltűntek, a lakosság, melynek a drága hazában hegyzorosok nem nyújtottak utolsó menedéket a mennyiben ki nem irtatott, elűzetett, vagy rabságra hurcoltatott, és ha a kelet földje a barbárság rettentő hatásaitól századokra kihatólag tönkre jutott: ugy a magyar birodalomhoz tartozott Kelet-Illyriának is ki-jutott a része.

Ez vala ama tartomány állapota az 1521. év szép tavaszán, két esztendővel Miksa császár, az utolsó lovag halála után, kinek utódját V. Károlyt nehéz gon-dok tartották távol; nyolcz évvel a mediczaei X. Leo által a szent széknél történt elfoglalása után; a még csak 15 éves II. Lajos uralkodásának hatodik évében és Konstantinápoly bevételé és a byzanci birodalom végfelbomlása után hatvannyolcz esztendővel.

A stambuli trónra épen most lépett az Ozmá-nok tizedik szultánja, az alig 25 éves erőteljes harez-vágó I. Szulejman, ki később a „nagy” melléknevet nyerte.

A magyar birodalomban ekkor azon reménnyel kecségtették magokat, miszerint a kormányzasi kezdet örömei és nehézségei, de még inkább azon aggasztó nyugtalanságot és zavart, minek Gazali-bég Szyria, lázongó kormányzója előidézője volt, a keresztények

ellenségeinek új uralkodóját még jó ideig igénybe ve-szik és Europa elleni vállalatoktól elvonják; és ezen álokoskodásuál fogva Béhrám Csaszától, ki azért járt Budán, hogy a kikötött adót felkövetelje, nemcsak hogy ezt megtagadták, de vele rosszul is bántak.

Szulejman Padisah nem volt azonban az az ember, kit a trón fénye, a hatalom élvezete és az ügyek halmaza elkábíthatott volna, és a pártitűt Ghazali-bég már az év elején a Damaszkusz mellett vívott csatában diestelenül elesett.

Ezután a felflergült szultán szokott élénkségével és határozottságával Magyarország elleni hadjáratra készült. Harminczháromezer teve megterheltegett lő-és élelmi szerekkel; portyázó csapatok elindítottak Erdély felé Mohamed Michál Oghli alatt, Omar Beg Ogli alatt pedig a Duna-Száva vidéke felé; Piri-pasa nagyvezérre Nándor-Fehérvár elleni vál-lalat bizatván, mig Achmet pasa a Rumili begler-bég előre sietett, hogy a Száva melletti Sabác várát meghódítsa, mi közben a szultán maga ez utóbbit lassu menetekben követni akarta.

Magyarországon nem voltak oly állapotban, hogy ily ellenséget kellően fogadhasanak. Hiányzott a had-erő, nem voltak vezéreik s nem volt egyetértés, hiány-zott az önbizalom és a gyenge vigasz azon alapult, hogy néhány vár hősies ellenállása a hitetlenek elő-nyomulását feltartóztatja. Azonban Szerebnik, Szolnok és Szeged mellett állottak meg. Azonban Szerebnik, Szolnok és Szeged mellett állottak meg. Azonban Szerebnik, Szolnok és Szeged mellett állottak meg.

Román lapszemle.

A ki, mint mi is, figyelemmel olvasgatta a n-szebeni „Tribuna” vezércikkeit, könnyen átlátta, hogy ez a tulzó nationalistá lap sokáig nem fogja sajtóper nélkül kihuzni. Szerkesztője 12 évig Romániában annyi chauvinismust sajátított el, hogy beillett volna romániai ellenzéki lap szerkesztőjének; de nálunk még a „Gazeta” is megsokalta. Igaz, hogy a „Tribuna” erre azt jegyezte meg, hogy a „Gaz.” felszólalásának az előfizetés idejében van a kulcsa; de tény a „Gaz.” nélkül is, hogy Szlavici nagyon neki kezdett viasz szárnyakkal a nap felé repülni; már pedig régen megírták, hogy a viasz elolvadt s a merész repülő a tengerbe vészett. Nem a mi feladatunk most, miután a „Tribuna” sajtóperet kerekített önnakába, ennél többet írni fölé. Maradjunk tehát a brassói „Gazeta” mellett, kinek már szintén elérkezett az új esztendő és négy száma fekszik előttünk az új esztendőből.

Első számában mindjárt egy régi álmát beszéli el. Oh, ez álmom rettenetes volt — amu visatu unu visu teribilu — s a vénasszonyok nagyon szeretik álmaikat a komaasszonyoknak elbeszélni. Ama szörnyűséges álmom értelme: (meg is tudja fejteni) a román nyelvnek nagyobb mérvű üldözése 1879-ben.

Azóta s ma már odáig jutott, hogy nincsen(?) semmi szent előtte. Odáig jutott, hogy háborút üzent a román nyelvnek a szülei tüzhelyen, az utcákon, köztérekén, a salonokban megalapítván a Kultur-egyleturikot, melyek a magyar közmivelődés terjesztésének ürügye alatt, a nem magyarok mívelődését támadja meg(?) meg. Még tovább is ment az üldözés, már t. i. a „Gazeta” álmában, mert ha ébren is nem álmódnék, más színben láthatná a világot. Néhai b. Eötvös mondja: szükséges, hogy az életben, melynek valója kin, legalább álmaink legyenek szépek.

A Gazetának még álmai sem szépek, hanem rettenetesek. Sajnáljuk!

Mig ő a rettenetes álmokat látja, azalatt a brassói románok bálokat, hangversenyeket, felolvasásokat rendeznek; egyre gyűjtik a pénzt szegény elaggott nők, szegény iparos-tanulók s több más kulturális célra a nélkül, hogy valaki ezen törekvéseikben utjokat állana. Szóval a „Gaz.” szörnyű álmai és a valóságos élet messze esnek egymástól. Nem is beszéljük el az az ő szörnyűséges álmát, mert nem a mi feladatunk azt megfejteni. Hanem eszünkbe jut itt egy álm-historia.

Valaki azt álmódta, hogy beleszeret egy nagy urnak a feleségébe. Elég tapasztalatlan volt, álmát utcahosszat elbeszélni. A nagy ur is meghallotta és a valakit magához hivatván, így szólott hozzá: „Ha még egyszer ilyen álmódik és másoknak elbeszéli, én gondoskodni fogok róla, hogy önnek nem lesz kedve álmaikat elhíresztelni.” A „Gaz.” látott álmában egy elpusztított erdőt, egy sereg rabló madarat, melyek az ő nemzetének fenséges ábrázatjára törtek, a natio egy szirttetőhöz volt lánczolva, a hol egy sereg éhes varjú ki akarta a nyelvét a szájából tépni. Ezt az álmot fejtse meg t. olvasóm, de ne beszéld el annak a nagy urnak, mert még megtalálja tiltani a Gazetának, hogy máskor ilyen szörnyű álmot ne méltóztassék látni s ha mégis látná, ne híresztelje.

Mint német kollegája, úgy a „Gaz.” is visszavilant az 1885. évre, de előre is tekint az 1886-ikra a Kárpátoktól a Tiszaig. Szomorú az ő világa.

Tessna, és Szokal várkastélyai csakhamar elestek, őrségük a szabad elvonulás biztosítása daczára, felkoncizoltatott. Csupán Jacza mentette meg magát erősege, de még inkább védőinek: Keglevics Péter és Cséri Balás eszélye és hősiessége által; Sabacz pedig mint igen fontos pont, Achmed pasa által junius haván át keményen szorongott.

Ez utóbbi vár paraucsnoka, Lagody Simon főkapitány katonai becsülettől égő, a viszonyok megítélésében és felhasználásában ritka éles látással bíró a veszély előtt és ennek közepette hidegvérű tiszt vala!

Hiveinek kis csapata összeolvadt hatvan néhány emberre és néhány lóra; a készletek, főképpen a lószér, majd teljesen ki voltak merítve s nem volt kilátás azok kiegészítésére.

A török ágyuk tüze a falakat és védműveket már-már megrongálta — A védők, csekély számuknál fogva, azok kijavítására még csak nem is gondolhattak, csupán arra szorítkozván, hogy szigorú éberség által meglepetéseket, az ellenség részéről lehetetlenné tegyenek, s hogy minden perczen elkészülve legyenek arra, hogy az egyre táguló és járhatóvá való részen a kereszténység ellensége általános rohamot fog intézni; mely esetben a harc kimenetele kétséges nem lehetett.

(Folytatása következik.)

A román natiot kifosztották(?) nemzeti jogaiból, a dusmánok s elvesztették hitelét még a trón előtt is. „Nincs kétség benne, hogy a romana natio az ördögi rágalmazásnak rendszerével áll szemben.” Ez aztán nem álmom! Nem. Ez már félrebeszélés. „Ez már még is sok” mondja így magyarul a „Gaz.” Előkelő magyar ember szájába adja a szavakat, mintha még ez is megelégette volna azt a rágalmat, a mit a románok ellenesei elkövettek. Magáról is elmondhatja, hogy: „mégis sok” az az üldözési mánia, a mely őt kinozza. Védelmébe veszi a kolozsvári „Econosmul” takarékpénztárt a kormány teremtményei és az ellenzék fanaticusaival szemben. Creaturile si fanatici; ez már nem sok! Több a soknál, midőn elvégre a bajt nemcsak az elpusztított erdőben az éhes varjaknál, a kormány teremtményeinél és az ellenzék fanaticusainál látja, hanem önmaguk között is.

„Politikai képtelenség, meggondolatlanság személyes vak dolyf, rosszhitűség ütötték fel fejüket közöttük is. Egyik tulárverezi a másikat a nagy szolamokban, nincs szolidaritás. Egyik úgy védelmezi a natiot, hogy megöli.

Hát ebből értsen a n-szebeni kollega! Hol lenének ma, ha mindnyájan összetartanának! Akkor nem esnék a nép dühös farkasok zsákmányává — in pradal lupilor turbati. — Előbb az éhes varjakat még csak álmában látja, most már dühös farkasokat lát igazi szemeivel, melyek ellen a nyáját a nép véreből kikerült román értelmiség van hivatalva védelmezni.

Értsük meg jól, hogy a dühös farkasok ellen! Na-na! Bizony még ennek se lesz jó vége!

Czenkalji.

Pro domo.

A „Székely Nemzet” f. évi 8-ik számának nyílt-terében egy ember, ki nevét issszégynli, névtelenül, gazdátlan cikkben egyik közbecsülésben álló, tisztességes és becsületes, a felebaráti szeretet és hazafiság terén érdemeket szerzett polgártársunkat a legalaptalanabb vádakkal illette, pellengére állította és becsülete ellen oly merényletet követett el, melyre tisztességes ember nem képes.

Hogy mi vezette a névtelen cikkíró ezen kvalifikálhatlan eljárásra, önérdek, bosszu vagy más olyas indok, ezt nem kutatjuk; azt sem vizsgáljuk, hogy mit akart cikkíró ténykedésével elérni, — de azt igenis kötelességünk konstatálni, hogy cikkíró akkor, mikor a magyar polgárság egyik tekintélyes tagját becsületében a nyilvánosság terén a legalaptalanabbul megtámadta: nyílt támadást intézett a brassói magyarság jó hírneve, becsülete és nyugalma ellen, mely támadást szó nélkül nem hagyhatjuk.

A brassói magyarság idegen nemzetiségek közé beékelve és ezek elnyomásának folyton kitéve lévén, csak műveltsége és becsületes hazafisága által tarthatja fenn magát és biztosíthatja maga részére a magyar nemzet becsületét és támogatását, s ezért kell nekünk szászorta jobban örködni saját és polgártársaink becsülete fölött, és ezért kell tartózkodnunk minden oly fellépéstől, mely nemzetünk és a brassói magyarság reputációjának árt.

A névtelen cikkíró ezen szent kötelességet szem elől tévesztve, merényletet intézett a magyarság reputációjára ellen, mert egyik becsületes tagjában a magyarságot támadta meg; bünt követett el társadalmunk ellen, mert pálcát törvén egyik becsületesünkben részesülő tagja ellen, becsületesünk értékét igyekezett megsemmisíteni, és vétkezett, mert felléptével, mit soha sem hittünk, kimutatta, hogy van közöttünk oly ember is, ki elég rosszakaratu ily uton a magyarság jó hírnevét beszennyezni.

Hogy az ily, a névtelenség megvetendő palástjába burkolt eljárás mily folytonos és el nem kerülhető, de meg sem torolható veszélyt foglal magában mindnyájunkra nézve, azt bővebben fejtegetnünk felesleges, mert hiszen az természetes, hogy az ily eljárás ma az egyik, máskor a másik ellen ismételtető és hogy ellennyilatkozatokkal elégtétel sem vehető, mert ki tudja, hogy az ily alávaló cikk kiknek és hová küldetett meg a névtelen író által, kit — mert névtelen — sokan még tekintélynek is tarthatnak. A művelt ember, igaz, tudja, hogy az ily névtelen támadónak van oka nevét ki nem írni; ámde a cikk olyanok kezébe is juthat, kik ezt nem tudják és a cikk tartalmát terjesztik, és hogyan vétethessék, ily

esetekben elégtétel? de különösen — és ez érdekel minket — hogyan vétessék eleje annak, hogy ily megtámadások, melyek a brassói magyarság tekintélyét aláásni képesek, jövőre meghiusittassanak?

A brassói magyarság egy igen tekintélyes része ma erre részben a feleletet megadta azon nyilatkozatban, mely ezen lap más helyén közölve van és mely nyilatkozat nyíltan s hangosan konstatálván az ily eljárás káros voltát a magyar ügyre nézve, egyuttal világosan utal arra, hogy a ki ily eljárást követ, a magyarság érdeke ellen cselekszik, és hogy ha az ily eljárás ismétlődik, ezt az itteni magyarság megtorlás nélkül nem hagyja.

Ezen nyilatkozat azonban csak részben adja meg a feleletet, mert nézetünk szerint az egész magyar társadalomnak kötelessége oda hatni, hogy ilyesmi jövőre ne ismétlődjék és ne ismétlődhesék; s e tekintetben óva intjük összes polgártársainkat, hogy vegyék szívökre a brassói magyarság ügyét, ne cseleztessek és ne gyalázzák egymást az egész kárára, helyezzék háttérbe magánügyeiket a közérdeknek és tartsák szem előtt, hogy azon nagy hazafias vállalatot, melyet az erdélyrészi és a brassói magyarság maga elé kitűzött, csak testvéries egyetértéssel és békés összetartással valósíthatjuk meg, mert nekünk a legkisebbtől a legnagyobbig szükségünk van embereinkre, ha célzt érni akarunk.

Mi még most is kételkedünk, hogy a névtelen cikk írója brassói polgártársaink valamelyike volna, mert feltenni nem tudjuk, hogy közöttünk ily ember léteznék; de ha akadt volna ilyen, ki elfeledkezett volna ennyire: óva intjük, ezen eljárást, mely részére csak megvetést vonhat maga után többi polgártársai részéről, jövőre mellőzni; s ha van — mi lehetséges — egyik polgártársunknak a másikkal szemben becsületbeli magánügye: van a brassói magyar társadalomban elég tisztességes, becsületes ember, vigye ügyét ezek becsületbírósa elé.

Dr. Weisz Ignác.

Városi ügyek.

Olvasóink emlékezni fognak azon kérvényre, melyet a város összes hírlapi hirdetései magyar nyelven is eszközözlendő közlése tárgyában Dr. Weisz Ignác h. ügyvéd s 15 társa a városi tanácshoz benyújtott.

Minden kommentár nélkül közöljük a tanács végzését — szó szerint — megjegyezvén, hogy ahhoz legközelebb hozzászólunk. — Addig is szolgáljon a végzés illusztrálására, hogy a lefolyt 1885. évben a városi tanács közölt a „Brassó”-ban összesen 19 — tizenkilencz — hirdetést, ellenben a „Kr. Ztg.”-ban éppen 70 — hetvenet. —

A végzés következő:

15454/885 sz.

Hites ügyvéd tekintetes Dr. Weisz Ignác urnak és társainak.

Helyt.

A múlt évi december hó 31-én ezen tanácshoz beadott kérelmükre, melylyel indokul felhozva, hogy az innen kiadott hírlapi hirdetések csak a német lapban németül tétetnek közzé, azon kérés tétetett, határozatilag kimondani, hogy 1886 évi január 1-től kezdődőleg a városi tanács, városkapitányság s városi adóhivatal, nemkülömben az erdészeti hivatal összes hirdetési nemcsak a helyi német lapban németül, hanem a helyi magyar lapban is magyarul ép úgy közzéteendők, mint az előbbiben, — indítva látja magát ezen tanács mindenek előtt megállapítani, hogy ezen kérésnek fentti indokolása nem áll, mivel a helybeli magyar nyelvű „Brassó” című hírlapnak megjelenése óta innen kiadott oly hirdetések, melyek a törvény vagy szabályrendeletek értelmében, vagyis a lakosság bizonyos részének érdekéből magyar nyelvben is közzétevétek s az illető iktatási díjak a város pénztárából ki is lettek fizetve.

A mennyiben a városi pénztár igényei más eljárást nem követelnek, ezen tanács az előbbi, a helyi viszonyoknak és a helybeli lakosság érdekeinek megfelelő gyakorlatot továbbra is fenntartani szándékozik, miért is ezen ügybeni elvileg új határozat hozatalt feleslegesnek tartja.

Brassó 1886 évi január hó 16-án.

A városi tanács

Brennerberg,
polgármester.

Thomas,
kiadó.

Brassó város közgyűlése.

A városi képviselő f. hó 20-án tartotta januári havi rendes közgyűlését, melyről tárgyhalmazunk miatt csak ma referálhatunk.

A polgármester jelentései a tanács részéről semmi különöst nem tartalmaztak. A kevés tárgyak közül sem volt — egynek kivételével — fontosabb tárgy, melyről irhatnánk s azért azok mellőzésével a minket első sorban érdeklő, különben is legfontosabb tárgyra térünk át. Ez gróf Behlen András főispán ő méltóságának a városhoz intézett leírata egy az állami fő-reáliskola számára vásárlandó telek ügyében.

Ez az ügy hosszabb vitát idézván elő, ez egyszer ismét alkalmunk volt meggyőződni, hogy a t. száz-szrak nagyrésze mennyire szeret minket.

A reáliskola helyének kijelölése a legkülönbözőbb véleményekre oszlott. — A főispán ur kérte lehetőleg a magyar ev. templom előtti telek átengedését. — E mellett szólalt fel Herfurth tanár, Kärtsch városi mérnök, sőt Ádám Károly ügyvéd is, a kik mindannyian osztottak azon véleményben, hogy a városnak felette nagy érdekében van ily telkeket eladni, egyrészt mert monumentális épületek emeltetnek oda, melyek a város díszítésére szolgálnak, másrészt, mert a telek árát a város képviselői régen tervezett szépítésekre fordíthatja.

Különösen Kärtsch mérnök igen helyesen indokolta e telek átengedésére vonatkozó pártoló indítványát s már kétségtelenné vált a határozat, midőn városunk, példás (!) erdőgazdaságának felette ügybuzgó (!) vezetéséről híres Zaminer Ede főerdész emelt szót, hogy határtalan indolenciával vegyes me-részséggel támadjon az indítvány ellen.

Ő ellene van annak, hogy a város szabad tereit beépítse, sőt azt óhajtaná, hogy mennél több ily tér nyitassék, minthogy erre szépítési célból szükség van. — A mi ezt a telket illeti, már azért sem akarná átengedni, mert akkor miért építenék oda reáliskolát, eladjuk azt — ugymond — másoknak is, akár csinálunk oda egy második cigóniát. (Ohó! ezt ki kérjük magunknak a főerdész urtól. Szerk.)

Nyomban utána felszólt Dr. Otrobán Nándor s tőle megszokott szép s finom módon magyarázta meg a középkori sötétségben tévelygő főerdésznek, hogy cigónia és magyar főreáliskola között mi a különbség. — maga részéről csatlakozván azon indítványhoz, hogy e telek engedessék át a kincstárnak.

A vitának Diamandi Manole indítványa vetett véget, melynek alapján a kijelölendő telek ügyében egy bizottság küldetett ki, mely a képviselőnek tegyen jelentést. Végül még Zaminer személyes kérdésben szólalt fel, igazolva magát, hogy a cigónia szót nem a reáliskolával való azonossággént említette fel s helyreigazítja félremagyarázott szavait.

A főreáliskola számára átengedendő telek ügyében a városi képviselő által kiküldött bizottság f. hó 21-én ülést tartván, elhatározott, hogy az u. n. Goldschmieds-Zwinger azon része fog az államnak felajánlatni, mely a felépítendő igazságügyi palota mellett van s a sétátérre néz. Az esetben pedig, ha igazságügyi palota nem épülne, úgy az annak céljára átengedett telek szemeltetik ki.

A székelyföldi iparmuzeum érdekében.

(Vége.)

Tulságosan idealisták nem vagyunk, tulzott vérmes reményeink nincsenek. De premisták sem vagyunk, kik azt hinnék, hogy a székelyegylet e valóban elismerésre méltó munkássága, fáradozása csak elméleti és nem gyakorlati haszonul jár — mint némelyek vélik. Ha évenként csak tíz iparost is ösztönöz az iparmuzeum [haladásra, önálló gondolkodásra, teremtésre, becsvágyra és izlés nemesítésre: már bőven kifizette magát a reafordított áldozat és munkásság. Mert e tíz iparos versenye, már más tízet fog versenyre ösztönözni, kényszeríteni s az eszme, az ügy diadala, ha késik is, de el nem maradhat!

A székely-egylet központi választmányának figyelme e nagyfontosságú nemzeti ügy iránt oda kiterjedt, hogy három előkelő tagját: Turóczy Adolf fővámgazdát, Ráth Károly ipari felügyelőt és Illyés Lajos miniszteri tanácsost felkérte, hogy személyesen jöjjenek le városunkba, az ügy előkészítése és a Marosvásárhely sz. kir. város képviselő-testülete által felajánlott ingyenes helyiség alkalmas voltának megbíráására. A kitűnő vendégek városunkba megérkeztek. A székely-egylet helyi választmánya részéről Kovács Ferencz apát-plébános elnökle alatt ünnepélyesen fogadtattak. A derék székely főpap, székely-egyleti elnök, székely vendégszeretettel fogadta a székelyfőváros vendégeit, s fáradozásaik méltányolása számos toasztban nyert kifejezést.

A város áldozatkészségéből ingyenesen felajánlott helyiség a főtéren a takarékpénztár nagy épületének udvar felőli emeletén lévő három szobából áll. Szentmihálynaptól egy évre van kifogadva, évi 240 frtért, a mennyiért most már magánosok részére ki-

adó; minthogy bár igen kedves és alkalmas, sőt jutányos is magán szállásnak; sőt a kibérlés alkalmával székelyegyleti elnök: Hajós János által az iparmuzeum részére is az akkori készlethez képest, czélszerűnek találtatott; most az időközben nem remélt nagymérvű adakozások folytán, igen kicsinynek bizonyult az iparmuzeum számára. A bizottság ennek következtében egy más, a czélnek teljesen megfelelő tágas és földszinti helyiség kibérlése iránt tett lépéseket, melyek minden valószínűség szerint, kívánt eredményre fognak vezetni.

A székelyföldi iparmuzeumért és annak városunkban a székely fővárosban való állandó elhelyezéseért úgy a székely-egylet, mint tisztántuli testvéreink minden tőlük telhető áldozatot meghoztak értünk: hozunk meg mi székelyek is minden tőlünk telhető áldozatot, a székelyföldi iparmuzeum felkarolása, népszerűsítése, pártfogolása, látogatása által; hogy az értünk hozott áldozatok gyümölcsözők legyenek a haza oltárán!

Sándor Kálmán.

Tanügy.

„Paedagogia Plutarch“. Jelesebb paedagogusok, kiválóbb tanfériak arckép- és életrajzgyűjteménye, tekintettel a magyarokra. Szerkeszti Orbók Mór, kiadja Drottlet Rudolf Pozsonyban.

E cím alatt hiányt pótló s életrevaló derék füzetes vállalat indult meg jeles életrajzírók és paedagogusok közreműködése mellett. A „Paedagogiai Plutarch“ megjelent két első füzet meggyőzőt arról, hogy rég érzett hiányt van hivatva pótolni, a mennyiben oly mű, mely a jelesebb külföldi és magyar paedagogusok arcképeit, élet- és jellemrajzait érdekes és vonzó módon ismerletné, a magyar irodalomban még ez ideig nem jelent meg. Célul tűzte ki e vállalat megismertetni azon jelesebb paedagogusok és tanfériak élet- és jellemrajzait, kik szellemi munkásságuk által a nevelés és oktatás terén századunk műveltségének megalkotása nagy munkájában, mint uttörők és lelkes munkások vannak a neveléstörténelem lapjain följegyezve.

A két első füzet tartalma minden várakozásunkat felülmuta s azt e helyen csak térszűke miatt nem közölhetjük.

Örömmel konstatáljuk azonban, hogy e két füzet élet- és jellemrajzírói a kitűzött célhoz hiven, szabatos rövidséggel, de azért beható és érdekes, élvezetes modorban jellemzik az illető jeles paedagogusok és kiválóbb gyakorlati tanfériak örök életű eszméit és nagybecsű alkotásait, melyek által az emberi művelődés szolgálatában elévülhetlen érdemeket szereztek magoknak. Nevelés és oktatással foglalkozók, tanárok, tanítók és tanítónők kétségkívül élvezettel és haszonnal olvasandják a „Plutarch“-ot; benne kedves ismerőseikre találva, kiknek szellemi kincsét vesik az ifjuság fogékony szívébe s lelkébe, hálául örökön élő dicső pantheon gyanánt. A derék mű a nevelés és oktatás történelem tanulásánál tanítójelölteknek paedagogiai ismereteik bővítése és gyarapításában, mint olvasókönyv hasznos szolgálatot teend. Tanítójelöltek és ifjuságra nézve buzdító és serkentő hatással lesznek az ily jellemrajzok, a mennyiben a jeles tanfériak életrajzaiból szép példákat merithetnek arra nézve, miként lehet önképzés és szorgalom által közbecsülést és tisztelést kivívni.

Méltó helyet van hivatva a „Paedagogiai Plutarch“ elfoglalni minden család asztalán. A szülők mint gyermekeik első nevelői, igen sok érdekes és nagybecsű neveléstani elvet tanulhatnak belőle, melyeket haszonnal értékesíthetnek gyermekeik nevelésénél.

E minden tekintetben életrevaló derék vállalatot a legmelegebben ajánljuk az iskolai és népkönyvtárak részére beszerzés végett. Ne legyen egyetlen iskolai és népkönyvtár, melyből e jeles mű hiányozna!

A „Paedagogiai Plutarch“-ban 200 arckép és életrajz közlése van előirányozva, s ezeknek legalább fele magyarok közül lesz választva.

Ajánlatossá teszi a művet a füzetek olcsósága is. Egy füzet ára csak 20 kr.

—s. ly.

Helyi és vidéki hírek.

Időjárás. A legöregebb emberek sem emlékeznek oly időjárásra, mint a mostani. Az egész héten csaknem szakadatlanul esik s csütörtökön este 6 és 7 óra között villámlott s dörgött. Egy negyedóra alatt alkalmunk volt látni 10 erős villámlást s hallani két erős menydörgést. Vajjon mi lesz ebből? sóhajtanak a gazdák. A városban járni is alig lehet, olyan a pocsolya. Csak tegnap fagyot ismét.

Pótvalasztás. A megyei bizottmányban megürit négy állomásra a választás f. hó 21-én történt. Az eredmény következő: I. alválasztókerületben Kärtsch Keresztély városi főmérnök; a II. kerületben Himesch Ferencz városkapitány, a III. kerületben ifj. Stinghe János mészáros, míg a IV. választókerületben (Földvart) Hubbes Péter szászmagyarosi jegyző választattak meg.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Daday Ferencz törvényszéki joggyakornokot a sárkányi járásbíróshoz aljegyzővé nevezte ki s ugyanekkor az ottani aljegyzőt a brassói törvényszékhez helyezte át.

Felolvasás. A helybeli iparos ifjak egyletében (Rózsapiacz) vasárnap f. hó 24-én délután 3 órakor Spaller József tanító fog felolvasást tartani.

Farsang. A brassói magyar dalegylet február 2-án a „Nr. 1.“ nagy termében díszesnek ígérkező estélyt rendez, melyre már előre felhívjuk közönségünk szíves figyelmét.

Évi kimutatás a brassói rendőri bejelentési hivatalnál az 1885-ik évben előfordult jelentésekről. — Állandó tartózkodásra jelentkezett 374 egyén, lakváltoztatás jelentetett 4225, segéd bejelentés 1351, eljelentés 1390, iparos-tanoncz bejelentetett 266, eljelentetett 232, iskolai tanuló bejelentetett 560, eljelentetett 544, cseléd bejelentetett 5794, eljelentetett 4556, nap-számos bejelentetett 612, eljelentetett 452, vendéglők, és magánházakba beszállott idegen bejelentetett 9214, eljelentetett 9167, a kórházból történt bejelentés 652, eljelentés 607, a magy. kir. fegyház, járásbíróság és megyei fogház részéről történt bejelentés 557, eljelentés 551, a lelkészi hivataloknál ki lett mutatva születési eset 993, halálozási eset 754, összesen: 42,871 jelentés. Hivatalos közegek és magánfelek tudakozódására adatott felvilágosítás 4620. A bejelentési rendszabályok áthágása miatt ez évben 300 egyén lett megbüntetve. Ezen kihágásokért 275 frt 50 kr pénzbüntetés szabott ki. Végre a városról 20 férfi és 27 nő lett eltolonczoltatva. — Brassó, 1886. január 20. Cserey Gábor főnök.

Sajtóper. Vasady József helybeli kereskedő a Seps-Szentgyörgyön megjelenő „Székely Nemzet“ idei 8-ik számában r.—r. aláírással megjelent s öt becsületében megtámadott cikk írója ellen a sajtóper megindította. Az ügy a maros-vásárhelyi esküdszék elé tartozik.

Magas életkor. Nyén községben — mint lapunknak 18-iki kelettel írják — f. hó 18-án egy odaváló Jakab Czirmes Márton nevű 120 éves magyar polgár hunyt el. Az agg férfiú 1766-ban Nyén községben született; 40 éves korában megnősült, egy 65 éves leányt, 56 éves fiut, 5 unokát és 3 dedunokát hagyott hátra. Utolsó órájáig jól érezte magát és a halál is csak szende álom képében jelent meg nála, — nyugodtan elaludt.

Nyílt tér.*)

Nyilatkozat.

A „Székely Nemzet“ folyó évi 8-ik számának nyílt-terében Vasady Józsefet illetőleg megjelent cikkekre vonatkozólag ezennel kinyilatkoztatjuk, hogy Vasady Józsefet évek hosszú során át mint tisztességes, becsületes embert ismerjük, kinek jelleméhez és hazafiságához mi kétely sem férhet.

Együttal sajnálattal konstatáljuk, hogy ily személyeskedéseknek a nyilvánosság terére való hozatala a brassói magyarság ügyének csak ártalmára van.

Brassó, 1886. január 18-án.

Möller Ede s. k., apát plebános.

Deési János s. k., törv. elnök.

Tompa Sándor s. k., megyei főjegyző.

Pánczél István s. k., megyei aljegyző.

Lázár Gerő s. k., kereskedő.

Verzár Lukács s. k., keresk.

Borosnyai Dániel s. k., h. ügyvéd.

Gencsy István s. k., kir. adófelügyelő.

Harmath Lajos s. k., h. ügyvéd.

Kenyeres Adolf s. k., kir. ügyész.

Bisztray Károly s. k., törv. bír.

Vizy József s. k., tvsz. bír.

Dr. Weisz Ignác s. k., h. ügyvéd.

Mayer József s. k., h. ügyvéd.

Vargasy Ferencz s. k., főgymn. igazgató.

Szele István s. k., iparos.

Papp Ferencz s. k., kereskedő.

Szabó Mór s. k., áll. vas. h. oszt. mérnök.

Felszeghy Ferencz s. k., áll. vas. mérnök.

Pánczél Joachim s. k., ny. kir. törv. bír.

s. ügyvéd.

Szenti Bálint s. k., illet. kisz. főnök.

Nagy István s. k., bankigazgató.

Szterényi József s. k., szerkesztő.

Joseffi Imre s. k., s. pap és főgymn. tanár.

Koós Ferencz s. k., kir. tanácsos tanfelügyelő.

Dr. Roth József s. k., orvos.

Orbán Ferencz s. k., áll. isk. igazgató.

Dr. Otrobán Nándor s. k., főorvos.

Schmidt József s. k., posta hiv. főnök.

Cserey Gábor s. k., bejel. hiv. főnök.

Bauer János s. k., tvsz. bír.

Kovács Károly s. k., tvsz. bír.

Csikó Endre s. k., h. ügyvéd.

Molnár József s. k., ev. ref. pap.

Dobozsai Sándor s. k., áll. oszt. mérnök.

Bäumel Samu s. k., áll. vas. mérnök.

Mátyás Károly s. k., megyei pénztárnok.

Kürthy János s. k., h. adófelügyelő.

Száva Gerő s. k., titkár.

Barácz Sándor s. k., főgymn. tanár.

Verzár István s. k., kereskedő.

Verzár Antal s. k., kereskedő.

*) Ezen rovat alatt megjelenteknek sem tartalma-, sem alakjárt nem felelős a szerkesztőség.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

H I R D E T M É N Y E K.

Hirdetmény.

Az 1880. évi XXVII. t.-cikk 13. §-nak 3. pontja értelmében valamennyi helybeli, valamint itten tartózkodó idegen hadkötelesek, kik hadmentességi díjat fizetni tartoznak, ezennel felszólíttatnak polgári állásukat, valamint a munkaadó nevét és lakását, kinél tartózkodnak, azon sorozó járás, illetve község nevét, hol valamely okból a közös hadsereg vagy honvédség szolgálatából fölmentettek, továbbá azon évet, melyiktől a fölmentés számítandó, — folyó évi február hó végeig ide bejelenteni s végül az előzetes éven részükre kiszabva volt egyenes adók összegét hitelesen kimutatni.

Az e célra szükséges bevallási iva a városi tanács katonaszerzési helyiségében (nagy-utcza 519. sz. a. az I. emeleten) a hivatalos órák alatt átvehetők.

Brassó, 1886. évi január hó 12.
(32) 2—3 **A városi tanács.**
Szám 448./1886. (47) 1—

Hirdetmény

a földadó-katasztert illetőleg.

A földadó-kataszter nyilvántartásáról szóló 1885. évi XXII. törvényekik végrehajtása iránt a magas kir. pénzügyminiszterium részéről 45055./1885. szám alatt kiadott utasítás 3. §-a értelmében minden földbirtokos ezennel arra figyelmeztetik, hogy a földadó-kataszter kiigazítása céljából a birtok vagy földadó-tárgy minden változása bejelentendő és pedig:

a) a birtokváltozások,

b) az adótárgyváltozások a változás bekövetkeztétől számított 30 nap alatt;
c) az ideiglenes adómentességi esetek a változás beálltától számított egy év, erdőnek tűz általi elpusztítása esetében 30 nap alatt;

d) a földadó-kataszterbe becsusztott kiszámítási hibák és téves bejegyzések bármikor;

e) az elemi károk esetén a káreset, megtörténtétől számított 8 nap alatt;

f) valamely földrészletnek többször vagy más község, illetőleg községek telekönyvébe vagy esetleg téves térfogattal történt fölvétele bármikor.

Az a, b, c, d. és f. pontok alatt érintett változások az illető földrészlet tulajdonosa által szóval vagy írásban, az e. pont esetében, azonban mindenkor írásban s a mennyiben a birtokosok többen vannak, e végre megbízott két képviselőjük által jelentendők be.

A bejelentések fölvétele a városi adóhivatalnál mindennap délelőtt a rendes hivatali órákban történik, a hol a bejelentési folyamodványok felszerelése iránti szükséges felvilágosítások is adtnak.

A birtokos személyében beállott és a természetből termővé vált adótárgy változások esetében köteles bejelentésnek elmulasztása az 1883. évi XLIV. t.-cikk 100. illetve 101. §§-ai értelmében a kincstárnak okozott kár 1—8-szoros összegében megállapított bírsággal megfenyítettetik.

Kártérítésnek tekintendő azon összeg, melyet a földadó nyilvántartásának vezetésére illetőleg a nyilvántartás vezetésének ellenőrzésére hivatott közegek jogérvényesen megállapítottak.

Ha ezen összeg nem tudatik, a pénz-bírság 1—500 frt.

A városi tanács.

Pályázat

a lemondás folytán üresedésbe jött barcza-ujfalusi községi szülész női állomásra, mely állomással következő fizetések vannak összekötve:

a.) a községi pénztárból 70 frt évi készpénz fizetés;

b.) minden egy szülött gyermek után szülei fizetnek a 6 heti ápolási időre 1 frt 30 krt;

c.) egy ápolási látogatás 10—20 kr; s így összes évi jövedelme 110—120 forintba tehető.

Ezen állomás elnyerhetésére a magyar nyelvet bíró okleveles szülész nők pályázhatnak. Az állomás egy próbaesztendő kikötése mellett, annak leteltével esetleg véglegesítetik. — A pályázatok f. 1886. évi február hó 27-éig az előjárásához beadandók, melyre 28-án a választás fog megejtetni.

B.-Ujfal, 1885. decz. 31.

Sipos Mihály,
községi bíró.

(43) 2—3

Szám 6314.—1885.

Pályázati hirdetmény.

A szász-magyarósi erdőgondnokságnál lemondás következtében üresedésbe jött erdőgondnoki állomásra ezennel pályázatot nyitattik.

Ezen erdőgondnoksághoz a következő, alólírt szolgabírói járáshoz tartozó, alább megnevezett erdőbirtokos községek csatolva:

	erdőterülettel	6541 hold	760 nsz.-öl
Szász-Magyarós község	3587	730	„
Apacza	2642	1353	„
Krizba	40	800	„
Krizbai ág hitv. egyház	1541	630	„
Veresmarti község	338	1400	„
Veresmarti ág h. egyhk.	976	467	„
Földvár község	315	—	„
Botfalu	301	1430	„
Szentpéter község	191	200	„
Szász-Hermány község	összesen	16476	1470 „

Az erdőgondnok évi fizetése 700 frt
„ lakpénze 150 „
„ úti-átalánya 350 „
összesen 1200 frt.

Pályázni óhajtok felhívatnak, szabályszerűleg felszerelt folyamodványukat, melyben az erdészeti felsőbb államvizsga letétele és a tetteges szolgálatban szerzett szakismeretek okmányilag kimutatandók, azonkívül a magyar állampolgárság bírása, valamint a magyar és német nyelvből teljes, a román nyelvből részbeni jártassága igazolandó, ha alkalmazásban állanak, előjárójuk után, ellenében, közvetlenül alólírtokhoz legkésőbb folyó év márczius hó 4-ikig annál is inkább beadni, mivel később beérkező folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni.

Megjegyeztetik, miszerint a választás folyó év márczius 8-án Földvárt meg fog ejtteni és hogy az élethossziglan megválasztandó erdőgondnok, ki Szász-Magyarós községben tartozik lakni, köteles állását folyó évi ápril 1-én elfoglalni.

Földvár, 1886. január 15.

Brassó megye alvidéki járás szolgabírája

(42) 2—2

Pildner Ferencz.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

A farsangi évadra

(8) 11—15

báli-, menyasszonyi- és séta-ruhák (toilettek) a legújabb divat szerint, gyorsan és mérsékelt áron készülnek

Kovácsnai és Keresztesy női divat-termükben

BRASSÓBAN (a főtéren)

Ugyanott nagy készletben lévő satin mervelleux-ök, satin à Lyon és atlasok, selyem, bársony és plüschek; voille, crêpe és cachemirok fekete és minden divatos színekben; Matlace Chantilly (ujdonság!) oriental csipke szövetek és széles volanok; báli belépők és legyezők, virágok, chenilli, toll, arany, ezüst bouquettek és garnitúrák; rüsch, hattyu, szalag, ugyszintén harisnyák és selyem keztyük minden estéli színekben előnyös áron kaphatók.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Szives figyelemre!

STENNER FRIGYES gyógyszer-tára

az „Arany oroszánhoz“

BRASSÓBAN a Nagy-utczában

melegen ajánlja a nagyérdemű közönségnek — szükség esetére — dúsan felszerelt raktárát minden a betegápolásra szolgáló cikkekben a legolcsóbb áron.

Nevezetesen rendelkezésre állanak: gőzhálózat (belélegző) készülékek, szórógépek, raffraichisseurs, irrigatorok, öncsöre (klistély) gummi üllőpárna (légpárna), orr-, szem- s füldouche-készülékek, porhintők, cseppszámláló, szem- s orrecset, tejszivattyúk, ojtásörzők, suspensoriumok, sérvkötők, sebkötél-készletek, mint vászonkendők s övek; gummiövek, ghazé-övek, flanelkötélkelek, tourniquet-k stb; jégzacskók, méhfecskendők, genyfelfogó-edény, ujjanttyúk, bougiek (viaszgyertyák), catheder, szopóüvegek kis gyermekek számára, ágybetétek gummiból; hallási csövek (nagyot hallóknak), hőmérők a betegek testi hőfokának megállapítására, párisi szivacsok, női időszak táskák, mindennemű praeservatívák gummi- s halhólyagból, stb.

Vidéki megrendelések postautánvétellel rögtön teljesítettnek.

5 frton felüli összegeknél portómentesen. Csomagolás önköltségi áron. Viszonteladóknak tetemes rabatt.

A nagyérdemű közönség szives látogatását kéri
mely tisztelettel

Stenner Frigyes,
gyógyszerész.

(22) 3 3

== Dúsan felszerelt raktár férfi- és női fehérneműekben ==

J e l e n t é s!

Van szerencsém a nagyérd. közönség szives tudomására hozni, hogy az előbb Csorba és Gál (utóbb Bartha István) cég alatt fennállott RÓFÖS s DIVATÁRU KERESKEDEST vásár után magamhoz váltottam, melyet a kereskedelmi törvényszékileg bejegyzett

ÁRPÁD LASKAI

cég alatt fogok tovább folytatni.

Több évi hely- s piaci ismereteim, valamint a szükséges alapok birtoka azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy a t. vevő közönség fokozott igényeinek mindenben s teljesen megfelelhessenek.

Támazkodva fennebbire, bátorkodom a városi és vidéki n. érd. közönséget tisztelettel meghívni, hogy szükségletét divatos szövetek, flanel, fekete s színes cachmir, piquet, barchent, fehér s színes gradl, oxfordban, valamint a farsangi idényre lyoni satin, lyoni mervelleux, minden színű atlasz, selyem-pluche, gyapot s selyembársonyok, minden színű csipkék és ruchekek, báli legyezőkben stb. nálam méltóztassék fedezni, s biztosíthatom a n. é. közönséget, hogy úgy az áruk minősége, mint olcsósága, nemkülönben a legpontosabb kiszolgálás által törekedni fogok a legnagyobb megelégedést megérdemelni. Kiváló tisztelettel

(33) 2—4

Laskai Árpád.

Virággarnitúrák és csokrok minden színben.

A Resolvirszappan.

feltalálva és sajátkezűleg készítve Pichler Ferencz es. kir. közös hadseregbeli főállatorvos által,

meggyógyít minden bőrhiányt s kiütést mindennemű háziállatnak, mellőzi a lovak minden használati s szépség-hibáját, gyógyít különösen minden merevséget, akár friss, akár régi, s főleg mirigy s csontbajok, nemkülönben izom-gyulladások, nyereg- és szerszám-feldörzsölések ellen radikális orvosság.

A resolvir-szappan részben különféle alpesi növények s gyanták kivonatából készült s teljesen mentes minden kantharidaktól és más az egészségre ártalmas higanyból készült alkatrészeketől.

A resolvir-szappan kiváló tulajdonai s gyors gyógyerejénél fogva több gazdasági egyet, állatorvos s számos földbirtokos által ismételtelen kitüntető bizonyítványok s elismerő köszönő-levelek által lett kitüntetve.

1 darab Resolvirszappan 50 gr. nettosúlytal, 10 beteg ló számára elegendő, 1 frt.
1 „ „ 120 „ „ 25 „ „ „ 2 frt 40 kr

Minden darab szappanhoz mellékeltek egy az illető ország nyelvén írt használati utasítás

Vezérigénység minden világrész számára: Wasilewski és Pilaski-nál Varsóban.

Főraktár Magyarország számára: Török József gyógytára Budapest. — Főraktár Brassó és környéke részére: Hornung J. gyógytára; továbbá kapható Magyarország majd minden gyógytárában s vegyi-árak kereskedéseiben.

Minden utánzás megakadályozása céljából minden doboz resolvir-szappan el van látva az itt ábrázolt s törvényesen bejegyzett védjegyünkkel s saját külön jelzésünkkel (facsimil.)
WASILEWSKI és PILASKI,
(4) 8 / 10 Warsó.

